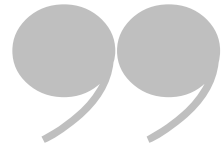

VASAS TAMÁS

hullásidő

csak azért van lehetőségem nyílni, mert te megadod a kódod.
azok a sárga cetlik, amiket mindig a váza vagy a cipőtartó
szekrény alá csúsztatsz, nem érnek semmit.

/ahol a rám bízott tűzhely, ott voltál te is mindig/

ha kigyullad a ház, én egy nyugodt félbolond leszek;
aki majd türelmesen, gennyes könnycseppekkel
nézi végig a hűtőszekrényeken a műanyag
borítás olvadását, a nappaliban a szőnyegek
elsötétülését, a lakatlan gyerekszobákban
lángoló teddy mackók reménytelen
menekülési kísérleteit.

gyümölcszuhlás ideje van. /ugye/
nyílnak a posványos növények,
nyílok én is, ne dugd el
többé a kódodat.

pedigree

elképzeltél, hogy ébredtél már olyan kartondobozban,
aminek a szaga nem emlékeztetett lady gagára.
vagy izzadtál már olyan paplan alatt, amire
vizsla ugrott, amikor te a félálom határára
kerültél, és az ajtóban molett lányok
nevettek a hirtelen rád törő
pánikrohamon. és ezért
muszáj tudnod,
ki az angyal;

/hogy kié a szárny/

hogy felismerj valamit, ha mindennek vége,
és neked valamibe kapaszkodnod kell,

/mert/és/vagy/

csak néhány másodperced lesz az egészre.

talán egy verzió:

az angyal az, aki ott simogat, ahová a holter
elektrodáit soha nem fogják tapasztani.
egy vizslaarcú lady gaga, régi
életmaradékok édesanya
kedvenc tányérján.